

Szalézi Értesítő

2011/6

Pascual Chávez
A SZERETET,, AMELY
SOHA NEM PIHEN
MARVELLI ALBERT

**SZALÉZI ORATÓRIUM -
KEGYELEMBŐL**

**ANIMÁTOROK
ÚJRASZÍNEZVE**

Szalézi Értesítő Értéke van...

Jövőre útjára indul a magyar Szalézi Értesítő 110-ik évfolyama, a Don Bosco Szaléziak és a nagy Szalézi Család lapja. Don Bosco a Szalézi Értesítőt a „cselekvés újságjának” nevezte és egyrészt azért alapította, hogy minél jobban megismertesse fejlődő intézményeit, másrészt, hogy erkölcsi és anyagi támogatást szerezzen számukra, követőket találjon, s megszervezze a jó erőket egy igazi, nemes cél, az elhagyott, szegény ifjúság megmentése.

Don Bosco 1875-ben adta ki az első szalézi havilapot, magyar nyelven pedig 1902-ben jelent meg az első tájékoztató füzet „Don Bosco és műveinek ismertetése” címmel a Szalézi Társaság kiadásában. Ezek a közkedvelt „lila füzetek” Torinóban a Szalézi Szent Ferenc nyomdában készültek.

Száz évvel ezelőtt, 1911-ben (két évvel a szaléziak magyarországi letelepedése előtt!), amikor a cavagliai magyar intézet tízéves fennállását ünnepelte, a Szalézi Értesítő már 12 000 példányban forgott közkézen Magyarországon és több ezer szalézi munkatárs olvasta!

A Szalézi Értesítő olvasói adományaikkal mindig hűségesen és rendszeresen támogatták a szalézi munkát, a befolyt összegekből sok jót lehetett tenni a magyar fiatalság javára. A csekkek nem maradtak befizetetlenül, jöteveink tudták, hogy az összegek jó helyre kerülnek.

Sajnos az adományok napjainkban már akadozva érkeznek, megváltozott a világ, nagyon sok helyről várják forintjainkat, ezért a csekkek legtöbbször egyenesen a papírkosárban landolnak. Tudjuk, hogy a mellékelt csekk nem a legkorszerűbb módja az adományok gyűjtésének, de lámpunkban ennél egyszerűbb módon nem tudjuk megoldani a szalézi művek támogatásának lehetőségét.

Jövőre a magyar Szalézi Értesítő 110 évfolyama indul útjára. Ünnepelehetnénk máshogy is, de mi inkább munkánkkal szeretnénk kifejezni az értéket, amit képviselünk, hogy még szerteágazóbban tájékoztassunk a szalézi munkáról. Arra törekszünk, hogy egy valóban színvonalas lapot adjunk hűséges olvasóink kezébe, több tartalmas, érdekes cikkel, kiváló képanyaggal. Kedves olvasóinkat arra kérjük, terjesszék jó hírünket, ajánlják ismerőseiknek a szaléziak lapját, nem csak mint tartalmas olvasmányt, de mint jótékonykodási lehetőséget is.

*A Szalézi Értesítő ingyenes magazin, értéke van, de ára nincs.
Mivel viszont értéke van, ezért örömmel fogadjuk
a benne lévő csekken befizetett adományokat!*

**Olykor elég
egy napsugár**

Apo stannum
a libet számára

365 játék Istennel

Azaz a napról-pyestekünk
számtalan játékával

Ajándékozza meg szeretteit a Don Bosco Kiadó kiadványaival! Gyermekeknek játékos megismerkedés hitünk alapjaival, fiataloknak szórakoztató, elgondolkodtató lelki olvasmányok, felnőtteknek, pedagógusoknak életrajzok, hitoktatási segédanyagként szolgáló kiadványok, pedagógiai művek. Keresse a Don Bosco Kiadó akciós ajánlatait!

A könyvek kaphatók a Don Bosco Kiadó könyvesboltjában
1053 Bp., Múzeum krt. 7., nyitva: K-SZ-CS-P 10-18 óráig,
a kiadónál - 1032 Bp., Kiscelli u. 79.
vagy megrendelhetőek a
donboscokiado@gmail.com e-mail címen,
illetve 06-20-320-7373-as telefonszámon.

Honlapunk: www.ungmind.hu/dbk

P. Vitális Gábor SDB

Kedves Don Bosco tisztelők! Kedves szalézi barátok!

Nem kellene hosszú körmondatok ahhoz, hogy karácsony igazi üzenetét továbbadjuk. Elég csak annyit mondani – legalábbis elég kellene, hogy legyen –, amit a Szentlélek hírül adott az angyalok által erről a fontos eseményről: „Ma megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában” (Lk 2,11). Idézhetjük az Egyház örömhírt hirdető szavait a hitvallásból: „Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért leszállt a mennyből”. Ezek a szavak önmagukban kielégítő választ kellene hogy adjanak. Mégis úgy gondolom, hogy szükséges mindannyiunknak Mária hite, hogy elgondolkodjunk erről az eseményről és gondosan forgassuk és őrizzük szívünkben.

A karácsony mindenekelőtt egy *esemény*. Lukács evangélista a születés és a történet egyszerű eseményére koncentrál. A Megváltót keresők rátalálnak egy gyermekre jászolba fektetve, pólyába takarva. Ha a jézusi igazságot hűségesen akarjuk leírni, akkor nem is kell tovább karácsonyi fényekkel színezni sem az istállót, sem az egyszerű embereket, akik az Új-szülöttel való találkozásra érkeztek. Mégis igaz egyszerre a Gyermeket körülvevő szegénység és egyszerűség mellett az Őt körülvevő dicsőség és angyali énekek a csillagos betlehemi égbolt alatt. A karácsony tehát egy valóságos megtörtént esemény, nem egy kedves történet melyen sokszor még felnőttként is meghatódunk.

Mindazonáltal a karácsony nem csupán egy megtörtént esemény, hanem az igazi *evangélium*, azaz *örömhír* is egyben. A béke és a megváltás híre, mely

mellett minden más üzenet eltölpül. A örömhír tehát: az a szegény gyermek, aki a jászolban fekszik egy sötét istálló mélyén – mert nem találtak számára máshol helyet – a világ egyetlen Megváltója, a Messiás, akiről a próféták szóltak. Az Isten Fia, aki azért érkezett, hogy megszabadítsa a bűn rabságától, az önzés mámorától és az örök haláltól.

Ha megértjük a krisztusi esemény és örömhír igazi lényegét, akkor mi is bátran énekelhetjük a betlehemi barlang visszhangzó énekét: „Dicsőség a magaságban Istennek, és földön béke és Isten szerető embernek”.

Áldott karácsonyi ünnepet és azt kívánom, hogy otthonainkba költözzön Jézus szeretete, aki gyermekként érkezve képes békét és örömet adni mindenkinek. Nazianzi Szent Gergely gondolatai kísérenek mindannyiunkat, hogy a Szent Jászolhoz térdelve meglássuk a Megváltót, aki emberré lett értünk.

„Fuss együtt a csillaggal vidd ajándékaid a mágusokkal, az aranyat, a tömjént és a mirhát annak, aki a Király és az Isten és meghalt te érted. Ő, aki test nélkül volt

MEGHÍVÓ A TARTOMÁNYI DON BOSCO ÜNNEPRE

Szombathely
Szent Kvirin templom
és Don Bosco Művelődési Ház

A házigazdáink 2012-ben a szombathelyi szaléziak lesznek. Az ünnepi szentmisét Mons. Peter Stumpf muraszombati szlovén szalézi püspök celebrálja. Kezdetre:

január 28-án 10.30-kor.

A szentmisét a helyi közösség ünnepi műsora követi a Don Bosco Művelődési Házban, valamint a Don Bosco- és a Savio Domonkos-díj átadása.

Végül közösen elköltött agapéra várnak minden kedves szerzetest, nővért, fiatalt, szalézi munkatársat és Don Bosco tisztelőt.

Cím: Szombathely, Táncsics M. u. 44.
Információ telefonon 94/311 477 ill.
e-mailben: plebanos@szentkvirin.hu
Honlap: www.szentkvirin.hu

Budapesten az újpest-megyeri közösség január 27-én emlékezik meg Don Boscóról a reggel 9 órakor kezdődő szentmisében, amelyet Beer Miklós váci megyéspüspök mutat be. Utána a fiatalok műsora következik. Szeretettel várják mindazokat, akik szeretnének velük együtt ünnepelni.

Cím: Budapest, Aschner Lipót tér 10.

teste öltött, az Ige testté lett; Ő, aki láthatatlan volt láthatóvá lett; Ő, aki érinthetetlen volt érinthetővé vált; Ő, aki időt nem ismert, kezdetet öltött; Isten Fia az ember fiává lett, Jézus Krisztus tegnap és ma, örökre és a századokért”. (Gregorio Nazianzo: Omelie sulla natività)

Don Boscóban szeretettel
P. Vitális Gábor SDB
tartományi vikárius

Hír Simon atyáról

Tartományfőnökünk, Simon atya, szeptember végén Indiába utazott, hogy dokumentumait megújítsa. Sajnos október közepén tüdőembóliát kapott, ami miatt kórházba került. Szerencsére már jobban van és kikerült a kórházból. Nagyon köszöni az imádságokat, melyekkel támogattuk és támogatjuk őt.

Állapota stabil, orvosai szerint kisebb csoda, hogy túlélte. Gyógyulása hosszabb időt vesz igénybe. Most, még hetente többször vissza kell járnia rendszeres felülvizsgálatra a kórházba. Gyógyszeres kezelését továbbra is folytatják. Hiányzik számára tartományunk és imáinkat továbbra is kéri.

Január Don Bosco hónapja. Kérek minden felnőttet, fiatalt és gyermeket, hogy ebben a hónapban különösen is imádkozunk tartományfőnökünkért és a Magyar Tartományért.

A Szalézi Értesítő következő száma februárban jelenik meg.

Don Pascual Chávez Villanueva rendfőnök

Boldog Marvelli Albert

*A szeretet, amely soha nem pihen
Egy volt szalézi növendék hivatása*

Ő az első volt szalézi növendék, akit boldoggá avattak. Beatifikációja alkalmával ezt írtam: “Marvelli Albert boldoggá avatása felhívás arra, hogy találjuk meg a szentté válás útját a családban, a hivatásunkban, a politikában: de a szalézi nevelés elismerése is, mely képes szenteket formálni.” Fiatal szentek papi nevelőjeként és alakítójaként, ez volt Don Bosco mély meggyőződése és személyes tapasztalata.

Albert még a II. Vatikáni Zsinatnak a laikusok társadalmi feladatvállalásáról szóló felszólítása előtt megerősítette a **világban elkötelezett laikusi hivatását**, amelyben a világot nem valamilyen negatívumnak tekintette, hanem az Úr szőlőjének, amelyben hozzáértéssel és szeretettel kell munkálkodni, Isten evangéliumban kihirdetett alapelvei szerint. Így valósította meg saját életszentségét a tanulásban, a munkában és minden – akár saját döntéséből fakadó, akár az események hozta – helyzetben. Marvelli a világtörténelemben élt, bátran és szeretettel azon dolgozott, hogy mindannyiunk számára megváltó történet legyen. Nem más a hivatásunk és küldetésünk ezen a világon.

Marvelli Albert hivatása a családi környezet után a rimini szalézi oratóriumban, a Segítő Szűz Mária Plébánián találta meg éltető táptalaját. Isten hívását a család hite és **egy olyan életörömben és keresztyén életjavaslatban gazdag környezet közvetítette, mint a szalézi oratórium**, ahol rendkívül erős volt Savio Domonkos példája és vonzereje: Albert összeszedetten imádkozik, meggyőződéssel végzi a hitoktatást, a buzgalom, a szeretet, a derű és a tisztaság megtestesítője. Nem hétköznapi erényességével és azzal a könnyed természetességgel, amellyel a legnehezebb dolgokat is elvégzi, kiemelkedik az oratóriumi fiatalok közül. Emberi, apostoli, lelki formációjának védjegyei mind szaléziak. Alberto még csak 15 éves; a szaléziak azonban megértik, hogy a posztó kész: az Actio Catholica vezetője és az oratórium nagylelkű animátora lesz. A legnagyobb odaadással dolgozik a gyerekek között, rávezetve őket a játék és a szórakozás helyes felfogására. Intelligens, kiváló az emlékezőtehetsége, békés, de élénk természetű, erős jellem, nagylelkű, komoly felelősség- és igazságérzettel rendelkezik. Kiváló emberi tulajdonságainak hála, nagy erkölcsi hatással van társaira, erényei miatt mindenki nagyra becsüli.

Mindazonáltal Marvelli sem született angyalszárnyakkal és glóriával; **ön maga legyőzése fokozatosan végbemenő, nehéz folyamat**. Ennek során érlelődik meg legfontosabb döntése, hogy Jézusé lesz és követi őt. Naplójában ezt írta: “Nincs középút, nem lehet összebékíteni Jézust és a sátrát, a kegyelmet és a bűnt. Ezért én egészen Jézusé akarok lenni, egészen az övé. Ha eddig egy kicsit bizonytalan voltam is, mostantól nincs helye tétozásnak; előttem az út: mindent eltérni, de semmit sem vétkezni. Inkább meghalni, mintsem vétkezni; Jézus, te segíts nekem megtartani ezt az ígéretet”.

“Szolgálni jobb, mint ha bennünket szolgálnak. Jézus

szolgál!” – írta még a Naplójában. Ezzel a lelkiülettel vág neki súlyos állampolgári kötelességeinek. Alberto lelkes újjáépítője lesz a városnak, nem kíméli erejét, mert látja és átérzi a nép szükségleteit, legsürgetőbb gondjait, kétségbeesését. Miközben a földi város építésének legnehezebb feladatain dolgozik, valaki felrója neki, hogy több időt kellene szentelnie az egyházi tevékenységnek. Alberto egyszerű szavakkal válaszol: “Ez is apostolkodás”. Ez a mondat is megerősíti a világban elkötelezett laikusi hivatását. Politikai szerepvállalását a közösségért végzett szolgálatnak érzi és akként éli meg: a politikai tevékenység a megélt hit legmagasabb szintű kifejeződése lehet és kell hogy legyen. Alberto a legutolsókban szolgálja az Urat. Különösen vele voltak ők az imádság, az Istennel való párbeszéd perceiben, akihez szívében a legszegényebbekkel, a legdrágább testvérekkel emelkedett fel. 1946 nyarán, hosszas gondolkodás után dönt a **hivatási döntése**, mely az utóbbi években az Istennek szentelt szerzetesi élet és a papság között ingadozott. Most eldönt: **családot alapít** és ehhez Marilena Aldé di Leccót szeretné társául választani, akit a középiskolai nyári vakációk alatt ismert meg Riminiben, és akivel szoros lelki barátság fűzte össze. Alberto elhatározza, hogy megvallja szándékait Marilenának, és augusztus 27-én hosszú levelet ír neki: “... mióta hétfőn viszontláttalak, úgy érzem, a szívem újra érted dobog; most is szép voltál, a pillantásod egy kicsit szomorú, de jószagos. Lehet, hogy ez a szerelem ébredésének jele?” A levélre nem jön válasz. Albert erre a fájdalomra is felkészült: “Túlságosan szeretem az Urat ahhoz, hogy fellázadjak akarata ellen vagy sírjak miatta... **ezért az akaratért fel kell áldoznunk földi vágyainkat és eszményeinket**”.

Alberto élete hangos felszólítás elsősorban a világiakhoz, hogy “tegyenek tanúságot hitükről azokon az erényeken keresztül, melyek egészen a sajátjaik: a hűség és a gyengédség a családban, a hozzáértés a munkában, az állhatatosság a közjó szolgálatában, a szolidaritás a társadalmi kapcsolatokban, a kreativitás az evangéliumhirdetést és az emberi fejlődést szolgáló művekben. A ti feladatotok is, hogy megmutassátok – szorosan együttműködve Pásztoraitokkal –, hogy az evangélium aktuális, és hogy a hit nem vonja ki a hívőt a történelemből, hanem mélyebben megmeríti benne”, írta II. János Pál pápa.

Bollettino Salesiano 2011/11, fordította Nagy Brigitta

Sikeres festménypályázat Szombathelyen

Egy nagylelkű és jámbor hívő adománya lehetővé tette, hogy 1938-ban felszentelt, a helyi vértanú, Szent Kvirin püspökről elnevezett templomunk két nagyméretű, kiemelkedő értékű és lélekemelő festménnyel gazdagodjon. Az ókeresztény stílusú, kereszt alaprajzú épület bal (Segítő Szűz Mária), ill. jobb oldalán (Jézus Szíve) található mellékoltárai fölötti falfelületek megfelelő helyet kínálnak az alkotások számára, amelyek Don Bosco életét jelenítik majd meg, és elvárásunk szerint a magyar szalézi centenáriumi évre, 2013-ra készülnek el.

A pályázat kiírása, azaz a csaknem félévnyi előkészület, töprengés, felmérés, szaktanácskérés ránk, helyi szaléziakra várt. Nyílt pályázatban gondolkodtunk, amely ellentétben a megbízásossal – szélesebb körben szólítja meg a művészeket, teret enged és munkát adhat új, sokszor még felfedezésre váró ifjú tehetségeknek is, és nem utolsósorban egyfajta tükrökép ad (hat) a hazai kortárs keresztény festőművészetről is.

A pályázat szövegének többször átszerkesztett, ellenőrzött, majd véglegesített változatát február elején bocsátottuk ki. Nem lepleztük aggályainkat: lesz-e művész, aki vállalkozik Alapítónk alakjának

A szombathelyi Szent Kvirin templom pályázatának nyertesei a kőszegi **Mészáros György**, a soproni Nyugat-Magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézetének igazgatója, és az ózdi születésű, a fővárosban élő **Hegedűs Anett Lilla**, aki nemrég végzett a Képzőművészeti Egyetemen. Az előbbi szekkót (falfestményt), az utóbbi pannót (olajfestményt) fest majd a templom falaira.

Mindkét mű hatalmas, 20 négyzetmétert meghaladó nagyságú lesz, a két nyertes művész nemsokára neki is áll az alkotások elkészítésének.

Hegedűs Anett Lilla nyertes pályaművének részlete.

Mészáros György pályaművének részlete.

Mészáros György nyertes pályaművének vázlata.

finom részletekbe menő tanulmányozására és egy ilyen méretű (min. 20 m²-es) festmény templomunkban is harmonizáló megalkotására a nem egészen féléves határidő lejártáig? És lett: a 20 napos „biztonsági” regisztrációs idő végére 17, a később jelentkezőkkel együtt összesen 27 festőművész vállalta az országos megmérettetést.

Talán az egyedülálló feladat bonyolultságát is mutatja, hogy a kibővített határidő, szeptember 9-ére végül „csak” 15 pályamű érkezett rendházunkba. A pályázó csomag tartalmazza a méretarányos, magyarázattal is ellátott koncepciótervezetet, a színvázlatot, teljes összeget tartalmazó árajánlatot, ill. egy igényesen kidolgozott részlettanulmányt. A következő hetekben felállt a zsűri, amelynek 3-3 tagja a szakértői és a megbízói (szalézi rend és a helyi egyházközség) oldalt képviselte. Többórás egyeztetés, értékelés, majd szavazás után született meg az egyhangú végeredmény. Az első helyet két festőművész (a mellékelt képeken ábrázolt terveken is látható) egy-egy alkotása nyerte el: Mészáros György festőművész terve a bal, Hegedűs Anett Lilla művésznőé pedig a jobb oldali falfelületen kerül megvalósításra.

A műveket a Magyar Katolikus Kultúra Napjainak programjába illesztve (később többször meghosszabbítva) rendeztük önértékelésű kiállítás alá: az 500-nál is több, meglehetősen látogató mellett a sajtó is élénk érdeklődéssel számolt be a nem mindennapi eseményről. Az ünnepélyes megnyitón szakavatott művészek a kortárs festészet „kegyelmi pillanatát” és „nemzetközi színvonalát” is emlegettek. Kérjük az olvasók imáját is, hogy templomunkban 2013-tól ihletett és művészi kivitelezésű új alkotások segítsék a nyitott szívű szemlélőt az Isten szolgálatára!

Mészáros László pályaműve.

Heitler András pályaműve.

Írja P. Csány Péter SDB, a csoport szalézi felelőse

Szalézi oratórium - kegyelemből

Boldog Rua Mihály fényes ünnepnapján 2011. október 29-én, 10 órakor a Pécsi székesegyház Corpus Christi kápolnájában nagy, diadalmas ünnepség vette kezdetét – meghitt, bensőséges szerénységben és szelíd csendben: tizenöt éves lett a helyi Don Bosco Napközi és Oratórium!

A bevezető mondat látszólag a „mennyei” és a „földi” egyfajta ellentétes és feloldhatatlan ambivalenciáját, de igazából csak finom ellentétet hordozza, amennyiben, mint magam is ünnepi résztvevő, megállapítom a jeles eseményről: jézusi értelemben az égiek által igen kedvelt arányosságról volt itt szó. Ugyanis az igazán nagy dolgok, a csodák csendben keletkeznek. Örök mintáját adja ennek Jézus, amikor nagy horderejű tettei előtt elvonultan és összeszedetten imádkozik, mint ahogy hozzá hasonlóan huszadik századi követői, köztük pl. Boldog Teréz

anya vagy Thomas Merton trappista szerzetes, akik „szüntelen imádkozóként” készségessé váltak arra, hogy az elmélkedésben és az idők jeleiben kézzelfoghatóan formálódják számukra az Úr akarata. És valami hasonló búzaszemnyi magvetés indult dr. Mezey Klára testvérünk és társai szívében, amikor kerek harminchárom esztendeje ún. „Hétfősökként” imádság és a tevékeny szeretet gyakorlása által csoporttá, közösséggé szerveződtek. Akkori, majd fokozatosan szélesedő személyes missziójukban eljutnak rászoruló szegényekhez, súlyos betegekhez, magányos időskökhöz - szentmiséhez, szentségekhez, ruhához, élelmiszerhez, azaz vigaszhoz, ápoláshoz, emberi törődéshez, jó szóhoz segítve őket.

A 90-es évek közepe felé a kis csoport az Úr rájuk rótt akaratát a szociális nehézségek felerősödésében leginkább veszélyeztetett és lesodródófélben lévő társadalmi réteg, a fiatalok megsegítésében fedezi fel. A közvetlen jeleket Néri Szent Fülöp filmje, Regöczi atya életrajzi könyve, majd kiemelten Don Bosco indíttatásában ismerték fel, és követték. Végigjárják az iskolákat rászoruló gyerekek után kutatva, helyiséget „koldulnak”, majd szinte minden anyagi eszközt nélkülözve, de természetbeni támogatásokkal és felajánlásokkal támogatva 1996. május 18-án 34 gyermekkel és 16 nevelővel megnyitják a Don Bosco Napközit. Akkoriban még heti egy alkalommal, de a következő tanévekben már naponta 14 és 17 óra között tanulás, uzsonna, játék és imádság áll a klasszikus programban, aminek beteljesülése az egyhetes nyári tábor. Ezzel párhuzamosan a nagy távolság ellenére elindul a szoros együttműködés a szaléziakkal, a nővérekkel, és a közvetlen kapcsolat Don Boscóval az általa kijelölt úton. Ahogy az alapító, Klári néni fogalmazta: „*Nyakon ragadtam Don Bosco. Akkortól az imám az volt: Uram, add, hogy meglássam, meghalljam, és teljesíteni tudjam akaratomat!*”. Személyes pélföldszentkereszt-i emlékem, amikor jó tíz éve ez a friss nyugdíjasokból álló, ámde örökifjú, Lélekkel eltelt csoport mintegy „örökbefogadott”, és onnantól mindmáig napi imádságukról, sőt, börtjükről biztosított minket, fiatal és kevésbé fiatal szaléziakat.

 Messné dr. Mezey Klára, a pécsi szalézi munkatársi csoport vezetője, a székesegyházi plébánia területén kiemelkedő karitatív-szociális szolgálatot végez csendben és elhivatottan immár több mint harminc éve. Embersége, elkötelezettsége, több évtizedes szolgálata példaértékű. Annak idején az orvosi pálya mellett döntött, de vonzódása a pedagógusi hivatás felé mindig megmaradt. A Pannon Példakép díjat (2006) és a Szent Erzsébet rózsája díjat (2008) is megkapta, ezen kívül 2008-ban a Magyar Szalézi Tartomány Don Bosco díjjal ismerte el a munkáját.

A krisztusi szeretet íratlan törvényei és hiteles tanúságtévkői szerint *csak az tud adni, aki maga is birtokol, és pedig gazdagon – és: minél többet adsz, annál több marad neked.* A pécsi napközi otthon a szépkorú keresztény „animátorok” és szalézi munkatársak imája mögött lüktető, bensőséges szeretet légkörét

sugározza a gyerekekre. Egyszerre ott-hon, iskola, játszótér, kicsiny kápolna, közösség, család: egyfajta családközösség! Többször elcsodálkoztam a szalézi pedagógiában központi szerepet játszó jelenlét helyi minőségén, és ugyan mi másról is szólhatna az aktuális ünnepi prédikáció? Ez a jelenlét a szervezők szeretetteljes és hitvalló asszisztenciája, de egyben a nagyobb Úr képviselője, sőt - többéves kísérem személyes beszélgetéseiből, levélváltásaiból leszárt tapasztalata, hogy - ez az önátadó jelenlét a napközi fenntartói életében egyben „kibőjtölt, átszenvedett”, folyamatosan küzdő és új utakat kereső jelenlét is.

A Jóisten nem is tervezhette az ünnepet jobban, minthogy annak a Don Ruának az ünnepére tegye, aki történetírói szerint 18 évesen letett fogadalmával Don Bosco „leghűségesebb, legalázatosabb, egyszerűsmind legértékesebb fia” és első rendtársa lesz, és akiről legfontosabb feljegyzésként írták: „Ettől kezdve nem volt más gondolata, mint félretenni a saját akaratát, és az Úr akaratát teljesíteni, melynek kifejezője Don Bosco”.

A tizenöt éves születésnapnak érthetően mély és összetett a tartalma. Ha mikroszinten nézzük, és minden egyes átküzdött napját, óráját tekintjük, óriási idő. Az idők folyamán 180-nál több fiatal, 70 körüli nevelő tapasztalhatta közreműködőként sajátos lelkületét. A születésnapon most a mai és egykori nevelők, növendékek mellett jötevők, támogatók, barátok, munkatársak illetve a szombat-helyi intézmény tucatnyi képviselője töltötték meg a templomnyi kápolnát. A szentmisét, amelyen hatan megújították munkatársi ígéretüket és hűségüket, az egyházmegyei múzeum előadótermében ünnepi műsor és nagyvonalú agapé kö-

vette. Megható a hadra fogható gyerekek Pálfalvi Lászlóné Éva néni által betanított vers- és színi előadása Don Boscóról, szívszorító a 90-hez közelítő Maczák Béláné Ili néni mély átéléssel és korát meghazudtoló elszántsággal elmondott Don Bosco-verse, kiemelkedő élmény a 21 éves Lakatos Tibi virtuóz szájdob-előadása, de különösen tanúságtétele, hogy egykori növendékként mi minden mozdul a mai eseményen hálaadó szívében.

„Határkönel hittél megállni, határkövek-nél visszanézni, hálás szívvel múltat idézni: csodákra emlékezni jó!” – hangzik Túrmezei Erzsébet verse Jovánovics István egykori növendék előadásában, és ez egyben magvas foglalat az eseménynek. Tizenöt éves szerény, csöndes, mégis sokunk meggyőződése szerint az Isten Országában is „regisztrált”, közösségkövacsoló, nevelő-növelő szalézias jelenlét Pécssett - magvetés, növekedés Jézus Krisztus szavai és a már a mű kezdetekor mottóvá érlelt ígéret reményében: *Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! (Mt 25, 34)*

 - Hogy számomra mit jelentett ez a tizenöt év a Don Bosco napköziben a többi fiatal és nevelő társaságában, és hogy mi mindent nyertem avval, hogy Isten ezt az utat szabta ki rám, hogy ebbe a közösségbe kerültem? ...Amíg otthon családi viták, harcok folytak, addig itt szeretetet, békét, nyugodalmat kaptam, de amint eltelt ez a röpke három óra ..., úgy minden visszaállt a régi kerékvágásba - mondja Lakatos Tibor, aki annakidején öt évesen került a pécsi oratóriumba.

Animátorok újrászínezzve

Nagy fába vágta a fejszét a Szalézi Ifjúsági Mozgalom idén ősszel: egy olyan animátor találkozót akartak megszervezni, melyen ténylegesen részt tud venni mindenki, akinek csak egy kicsi köze is van az animátorsághoz. Sőt, a konkrét cél még ennél is egyszerűbb volt: minél több fiatalt megszólítani, összehozni egy színes, rendhagyó, mozgalmas, élményekkel teli hétvégére.

A helyválasztás is rendhagyó volt: sok házban volt már szalézi tábor, „ottalvós” rendezvény, Nyergesújfalun azonban még soha. Épp ezért is kicsit váratlanul ért minket, nyergesi animátorokat Csány Marci felkérése, hogy segítsünk a SZALIM-mal közösen megszervezni a találkozót. Nem kellett kétszer kérni! A hétfőre előtt többször egyeztetünk, megbeszéltük a részleteket. Így álltak össze a rövid animációk, bansok, színdarabok, a technikai mozzanatok. A nyergesi animátoroknak is nagy élmény volt saját iskolájuk tantermeiben aludni, egy hétfőjét itt eltölteni, más színekben látni ugyanazon falakat.

„**Színezd újra!**” – ezzel a mottóval buzdítottunk mindenkit, hogy tartson velünk. A programok segítségével kicsit megmozgattuk az ősszel beszükülő mindennapokat, és igyekeztünk mindenkinek sok-sok élményt felkínálni.

Már a kezdés napját megelőzően is nagy volt a sürgés-forgás a Szalézi-Irinyi Középiskola tornatermében és az animátorgalérián. Készültek a díszletek, zajlottak a próbák, érkeztek a kellékek. Pénteken délelőtt még a sulis diákjaitól volt hangos az iskola, aztán dél körül megkezdődött a nagy hajtás: épült a színpad, felkerültek a díszletek a tornaterem és a folyosók falaira. Kora délután már a hangosítás próbáitól zengett az egész épület. Készen voltunk, vártuk az ország minden tájáról érkező szaléziakat, animátorokat, érdeklődőket.

Még a vacsora előtt felcsendültek az első bansok, remek hangulatot teremtve az est folytatásához. A közös vacsora után a tornaterembe érkezve várta mindenki, hogy vajon mi fog következni? Egyszer csak kialudtak a fények, feltekertük a hangerőt: megkezdődött a nagyon látványos megnyitó program. Mi más-sal is startolhattunk volna, mint egy óriási bans-örülettel? A hétfőre slágere – természetesen – a Magna Cum Laude Színezd

újra című slágere volt, amire egy új bans is készült. A megnyitón bemutatkozott a MOSZAT, köszöntőt mondott Vitális Gábor (Müzli) atya, Carolina nővér, Ábrahám Béla atya és persze Csány Marci, aki mogorva szomszédja szerint rendkívül hangos, és az animátorokat sem tudja fegyelmezni.

Másnap, azaz szombaton reggel fakultatív szentmisére vártak mindenkit negyed nyolctól, amelyen szép számmal meg is jelentek a fiatalok. A többiek az iskolarádió keresztyén ébresztették az alkalmi stúdiósok. Délelőtt az előadás és a csoportos munkáé volt a főszerep, majd a műhelyek kezdetéig volt alkalom egymással ismerkedni.

A műhelyek igazán érdekesek és kreatívak voltak: volt például „Szuperanimátor”-show, ahol mindenki megmutathatta, miért is alkalmas az animátorságra – persze, a végén kiderült, mi is a legfontosabb ehhez. A többi műhelynek is érdekes témái voltak, pl. „A szeretet szabaddá tesz”, melyet Ewa nővér vezetett, vagy „A harmonikus animátor”, melyet van der Meer Dorka és Marsiczki Roland tartott. Késő délután Czirány Enikő szalézi munkatárs tartott interaktív előadást „A közösség látható és rejtett kincsei” címmel, melyen sok új ismereteket szerezhettünk a személyiségtípusokkal kapcsolatban. Ez után alkalom nyílt a hallottakat csoportos szinten megbeszélni. Este interaktív imaest és közös nagy játékok várták az animátorokat.

Vasárnap már érezni lehetett a levegő hamarosan megemelkedő sórtartalmát a sok búcsúkönny hatására. A hétfőjét közös szentmisével zártuk, majd ebéd után lassan hazaindult mindenki.

Kétségtelen, hogy a program elérte korábban kitűzött céljait: több, mint százan jöttek el, és bárkit kérdeztünk, csak pozitív véleményeket hallottunk. Napokig ettől volt hangos a SZALIM Facebook-oldala, több, mint ezerkétszázan nézték meg a képeket, a magyar szalézi „történelem” egyik legjobban sikerült animátor találkozójáról szóltak a beszámolók. Egy olyan találkozóról, amin végül még az a mogorva szomszéd is megnyílt, és velünk, animátorokkal együtt tombolt a programzáron. Biztosan találkozunk még, hiszen van még mit színeznünk!

Bevándorlók

Az Európa Terven belül létező elemek között megtaláljuk a bevándorlók kérdését is. A szalézi modell kibővült, az oktatáson és nevelésen kívül szoros kapcsolatokat építenek ki a civil társadalommal, elfoglalva a saját különleges szerepüket az európai országok életében.

A bevándorlókkal kapcsolatos feladatok kezelésére külön központi munkacsoport alakult, melynek tagjai több olyan európai szalézi tartomány képviselői, ahol markánsan megjelenik a bevándorlók kérdése. A munkacsoport október 8-án találkozott a római rendfőnökségen, hogy néhány konkrét javaslat nyomán utat találjanak a felmerülő kérdések megválaszolása és a megoldások felé. Az ülésen jelen volt Fabio Attard, egyetemes ifjúságpasztorációs megbízott, Václav Klement, egyetemes missziós megbízott, a Szalézi Pápai Egyetem képviselői, valamint a szlovák, a spanyol, a szicíliai és a közép-olaszországi tartomány képviselői.

Abból az alapvető tényből kiindulva, hogy Európában mintegy negyven millió bevándorló él, és ez a szám folyamatosan növekszik, arra a következtetésre jutottak, hogy felül kell vizsgálni magának a problémának a kategorizálását. A tartományfőnökök 2012-ben esedékes találkozóját megelőzően minden tartományban napirendre fogják tűzni a bevándorlók ügyét, hogy a már működő, pozitív gyakorlatokat megoszthassák. Például az Olaszországban működő szalézi oratóriumokban és ifjúsági központokban folyó tevékenységek révén szakképzési központok, iskolák, kollégi-

umok, ifjúsági szállások és plébániák nyújtanak segítséget a fiatal bevándorlóknak, illetve egyéb speciális segítségnyújtás is lehetséges bizonyos helyzetekben, mint például a támogatás, amit a szalézi közösség nyújtott a tengerentúlról érkező bevándorlóknak.

Egyes tartományokban már nagyon határos munkát végeznek a szaléziak a bevándorlókért, de még sok kérdés megoldásra vár, mint például a bevándorlók védelemhez való joga, a vallások közötti párbeszéd, a társadalmi előítéletek megváltoztatása, a bevándorlókról festett kép a médiákban - ami szintén gyakran jelenik meg problémaként. A munka még csak most kezdődött, és még sok kihívással kell szembenézni.

Az elmúlt évtizedek során ugrásszerűen nőtt az Európai Unió területén élő bevándorlók száma. A legálisan érkezőkön kívül az Európai Bizottság becslése szerint ma 4,5 és 8 millió között van azoknak a bevándorlóknak a száma, akik érvényes papírok nélkül tartózkodnak az Európai Unió valamelyik tagországában; közöttük legtöbb a török, marokkói és albán.

A munkacsoport tagjai szóltak néhány olyan példáról, amit a tartományok már elvégeztek a bevándorlókért és megvizsgálták a szaléziak kötelezettségvállalását egyes társadalmakban, majd ismét rámutattak arra, hogy Don Bosco fiai számára fontos, hogy a misszióba bevonják ezt az új csoportot, akikért és akikkel dolgozni tudnak.

Tallózás az ANS anyagaiból

Egy bevándorló sorsa

Nasreddin

Csak tíz éves volt, amikor édesanyjával és ikertestvérével a jobb jövő reményében Marokkóból a belgiumi Brüsszelbe érkezett. Gyermekkorra nem volt könnyű; nem tudott egy szót sem franciául és ez megnehezítette, hogy barátokra találjon és jó jegyei legyenek az iskolában.

Két nagy elhatározás nyomán változott meg az élete. Először akkor, amikor elhatározta, hogy megtanul franciául, ezáltal számos lehetőség nyílt meg előtte a jövőjére nézve és segített neki, hogy sokkal jobban integrálódjon. A másik elhatározása akkor született meg, amikor alig tudott elmenekülni egy összezsapás elől, ami egy huligán banda és a fiatal bevándorlók között lángolt fel, miközben a belga rendőrség érdektelenül állt a közelben és nem avatkozott be, hogy megvédje a megtámadott bevándorlókat. Ettől a pillanattól kezdve érdeklődni kezdett a Belgiumba bevándorló fiatalok problémái iránt és igyekezett segíteni a bajba jutottaknak, ahol csak tudott, remélve, hogy így készíteti őket, hogy maguk is így tegyenek.

Eustory Blog

Magyarországon a bevándorlók aránya az egyik legalacsonyabb Európában (kevesebb mint 2%). Hazánk azért is különleges, mert a legtöbb bevándorló magyar anyanyelvű, a határon túli magyarlakta területekről érkezik, elsősorban Romániából és Ukrajnából. Rajtuk kívül Kínából érkeznek még jelentősebb számban migránsok. A Demos egyik fölmérése szerint körülbelül tizenkétezer bevándorló gyerek él Magyarországon, s mintegy egyharmaduk nem magyar.

Irja Rózsáné Czigány Enikő szalézi munkatárs

Megújulás

November első két napján mindenszentekkor és halottak napján az emberek többsége kilátogat a temetőkbe elhunytjaihoz, ahol gyertyát gyújtanak és próbálják felidézni szeretteik arcát, s a hozzájuk kötődő szép emlékeket. Alig egy hónapra rá az adventben, az Úr eljövételére várakozva csendes imádsággal, lelkigyakorlaton, hajnali rorátékon való részvétellel, szentgyónással, szeretettel készített, vásárolt ajándékokkal készülünk a karácsonyra. Elmúlás, születés, gyász, remény mind-mind azt üzenik, hogy a mindennapokban is van lehetőség az „újjaszületésre”, megújulásra, változásra. Ehhez azonban nyitottnak kell lenni, remélni, hinni a változásban. Ez azonban önmagában még nem elég. Tudni kell meglátni és elfogadni a segítséget is.

Az igazi művészet azonban a segíteni tudás. Don Bosco munkásságát tanulmányozva egész életműve erről szólt. Segíteni, nevelni a fiatalokat, rajtuk keresztül környezetüket a változásra. Őt a legnehezebb pillanatokban is a másik ember felé való nyitottság, empátia, és a jézusi tanítást alapul vevő „Egymás terhét hordozzátok, mert így töltitek be a Krisztus törvényét” (Gal 6,2) segítő együttműködés jellemezte. Sikeres pedagógiájának alapja, hogy nála minden gyermek, fiatal tiszta lappal indult. „Számára az ifjú nem olyan, aki mindenekelőtt a „rosszra hajlamos”, s akit szigorúsággal kell egyengetni, hanem az Isten gyermeke, akit az Atya bizalmában kell növekedni hagyni. Asszisztálása megvéd a rossztól, de nem bántó módon: hiszen az vidámságra ösztökélő és családias időtöltés.” (Bosco, 25.) Célja egyértelmű volt: hitre, vidám családias légkörben tartalmas tevékenységeken keresztül a képességek fejlesztésére, emberi értékekre, pozitív emberi kapcsolatokra, munkára nevelés. Soha sem volt végletes, az ellentmondást nem tűrő, vakfegyelmet követelő autokrata vagy a túlzottan megengedő, anarchisztikus körülményeket teremtő, a gyermekeket, fiatalokat irányítás nélkül saját kényük, kedvükre hagyó laissez faire nevelő. Pedagógusoktól, szülőktől, szalézi munkatársaktól is gyakran halljuk: igen, de ma minden más, mint régen. Már a gyermekek is haszon- és érdekvezéreltek. Tragédiák sokaságából láthatjuk, hogy mind a túlzottan megengedő mind a me-

reven kényszerítő nevelés csődöt mondott. Nincsenek a gyermekek, fiatalok számára egyértelmű, minden szituációban biztos szerepek, nincsenek, illetve nem jutnak el hozzájuk az egyértelmű életmód és viselkedési minták. Panaszaik gyakran a saját életüket érintő kevés élményre, sok munkára, a család felszínes együttléteire a rohanó életmódra is kiterjednek. Most, ezekre visszagondolva úgy látom, hogy csak részben van igazuk, mert már ők sem veszik észre a körülöttük lévő eseményeket, apró jeleket.

Néhány hónappal ezelőtt II. János Pál pápának a boldoggá avatásán való részvétel vagy annak a televízión keresztül történő nyomon követése sokak számára hosszú ideig tartó töltekezést jelentett. A sok fiatal résztvevő érzelmi és szóbeli megnyilvánulásai mind-mind azt mutatták, hogy ez egy számukra fontos esemény, amely az ő gondolkodásukra, életükre is hatással van, esetleg egy változás elindulásának katartikus pillanatait is nyomon követhettük. Az események TV közvetítése közben gyakran felvetődött bennem a kérdés: vajon a mi fiataljaink nézik-e? Ismerik-e II. János Pál példaeértékű életútját? Nekik milyen lehetőségek vannak mélyebb élmények átélésére? Később megnyugodva vehettem a kezembe a Szalézi Értesítő utolsó számát, amelyben a megújulást és az azt megalapozó élmények sokaságát olvashattam: a megújuló-megalakuló Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumtól kezdve a nyári táborokon, az új MOSZAT munkáján, Ági nővér örökfogadalmán át a madridi Ifjúsági Világtalálkozóig mind-mind azt mutatják, hogy van egy nevelés, amely nem mond csődöt. A keresztény nevelés és ezen belül a Don Boscó-i megelőző pedagógia, mely a szabadidő hasznos eltöltésén és a tanulás segítségével a tudatos választásra való ráhangolódást, érzelmi odafordulást, valamint a hit felé történő érdeklődés felkeltését vagy megerősítését segíti. A hittanórákon, a rendszerint jelenlévő szalézi atyákkal történő beszélgetéseken, lelki vezetésen, az ő szervező és programvezető munkájukon kívül milyen lehetőségek vannak a szalézi munkatársaknak, animátoroknak – különösen ott, ahol nincs szerzetesi jelenlét? Az érdeklődés felkeltésében sokat segíthet egy elgondolkodtató - de nem elszomorító - az érzelmekre is ható

a történetekben is bővelkedő film, egy példaértékű emberről. Fontos, hogy ne egy lassú, kevés eseményt és párbeszédet tartalmazó művészfilmet nézzenek meg, mert gyermekeink, fiataljaink többsége megszokta a gyors történeteket, akciókat s az elnyújtott művészi mondanivaló esetleg nem köti le őket. A film feldolgozására alaposan fel kell készülni. Jó, ha olyan személy vezeti, aki az élet-történetben a filmen túl is járatos. Érdeklődést, figyelmet fenntartó módon sok olyan „sztorit”, történetet tud mesélni, amit a filmben nem láthattak. A filmhez kapcsolódóan közel tudja vinni a példaértékű személyt a résztvevőkhöz, még jobban meg tudja szeretetni, s motiválni tud arra, hogy foglalkozzanak vele. Az érdeklődést fenntartó feldolgozást segítik az élettörténethez kapcsolódó hitismerek, értékek, viselkedési elvárások összegyűjtése, a gyermekek életkorához közelálló kultúrtörténeti elemek megismerése, esetleg az adott korra, kultúrára jellemző új ének, tánc elsajátítása. Az érzelmi ráhangolódást, a közösséghez tartozás élményét is segíthetik e foglalkozások, mert amiben maguk is aktívan vesznek részt az közelebb áll hozzájuk, s a közös produktum a MI megtapasztalását, rendszeres ismétlődés esetén a mi érzését is megteremti. Ugyanezen célt szolgálhatják az önképzőköri-jellegű kutatások, színművek feldolgozása.

Don Bosco és késői tanítványai az érdeklődés felkeltését a MI élmény megteremtését nem bízták a véletlenre. Magyarországon több idős, a szalézi rendhez kötődő személy és a borsodnádasi Zsigray Károlyné visszaemlékezéséből jól nyomon követhető, hogy például 1934. és 1945. között a rend Borsodnádason kifejtett tevékenysége is e téren mind a mai napig példaértékű. „A rend jó munkájának eredményeként számtalan színdarab, verses előadás, különböző rendezvények és közös kirándulások programjai kellemes élményt jelentettek a fiatalok életében vallásos nevelésükben.” (Neuwirth, 1998., 12.)

Ha Don Bosco megújulást segítő megelőző pedagógiájának sikerét, nevelői módszerét egy mondatban kívánjuk összefoglalni, akkor őt idézve így foglалhatjuk össze annak egy lényeges elemét: „Ha te szereted és becsülöd az ifjakat, akkor is, ha tudatlanok, neveletlenek, hát meggyőzöd őket, rábeszéled őket, de nem kényszeríted, nem vered, nem idomítod őket.” (Bosco, 78.)

Felhasznált irodalom:
Újszövetségi Szentírás

Teresio Bosco: Lelkigyakorlat Don Boscóval.
Neuwirth Béla (1998): Borsodnádasi lemezgyártelepi Római Katolikus Templom. Magánkiadás. 12.o.

A HÚSZ LÍRA NEM FEDEZTE A CHIERI-
BE KÖLTÖZÉS KÖLTSÉGEIT. RUHÁRA,
CIPŐRE, KÖNYVEKRE, HAVI TARTÁSDÍJRA
KELLETT A PÉNZ. JÁNOS LEGYŐZTE A KÉRE-
GETÉSEL SZEMBENI ELLENSZENVÉT...

MAMA, HA
NINCS ELLENVE-
TÉSE, FOGOK KÉT
ZSÁKOT ÉS
ELMEGYEK KÉRE-
GETNI.

BOSCO MAR-
GIT FIA VAGYOK.
PAPNAK MEGYEK
TANULNI CHIERIBE.
ANYÁM SZEGÉNY.
HA TUDNAK,
SEGÍTSENEK.

MARGIT BESZÉLT MATTA
LUCIA ÖZVEGYASZ-
SZONNYAL.

MI IS SZEGÉ-
NYEK VAGYUNK,
CSAK EGY KIS
GABONÁVAL MEG
NÉHÁNY TOJÁS-
SAL TUDOK
SEGÍTENI.

CHIERIBE
KÖLTÖZÖK, HOGY
GONDJÁT VISELJEM
A FIAMNAK, AKI TA-
NUL. TE IS
NÁLAM
LAK-
HATSZ

FIZETEK
LISZTBEN, BOR-
BAN, AHOGY
TUDOK

EGY MÁSIK AJTÓ
ELŐTT

ÉPP A PINCÉ-
BE MEGYEK.
ADHATOK
NÉHÁNY ÜVEG
BORT, HA AZ
MEGFELEL.

ÉN SEGÍTEK
A HÁZIMUNKÁ-
BAN: FÁT APRÍTOK,
VIZET HORDOK, FEL-
SÖPRÖK...

CHIERI KISVÁROS TÍZ KILO-
MÉTERRE TORINÓTÓL.
AKKORIBAN A KONVENTEK, A
SZÖVŐK ÉS A DIÁKOK VÁROSA.

NEKÜNK,
DIÁKOKNAK
KEMÉNY AZ
ÉLETÜNK.

HÁT TE,
JÁNOS, HOL
LAKSZ?

EGY ÖZVEGY-
NÉL. DOLGOZOK
A HÁZ KÖRÜL ÉS SEGÍ-
TEK A FIÁNAK
A TANULÁSBAN.

MUNKÁT
KERESÜNK, HOGY
ELTARTSUK
MAGUNKAT, DE
NEHÉZ TALÁLNI.

TÉLEN
A LEGNEHEZEBB.
MAJD MEGLÁTOD.
HIDEGBEN TANULUNK,
TAKARÓKBA BURKOLOZVA,
FACIPÓVEL
A LÁBUNKON.

MAMA, MÁR HÁROM
HÓNAPJA VAGYOK OTT, A
NEGYEDIK OSZTÁLYBAN.
MINDEN OSZTÁLYTÁRSAM
HÁROM ÉVVEL FIATALABB
NÁLAM.

ENNEK AZ OSZTÁLYNAK VINCENZO
CIMA VOLT A TANÁRA, SZIGORÚ,
RENDSZERETŐ EMBER. AMIKOR
MEGLÁTTA JÁNOST...

VALAMI
A KETTŐ KÖZÖTT.
SZEGÉNY FIÚ
VAGYOK, AKIBEN
SOK JÓAKARAT
VAN...

TE VAGY
NAGY MAM-
LASZ VAGY,
VAGY LÁNG-
ÉSZ!

AKKOR
A LEGJOBB
KEZEKBE KERÜL-
TÉL. NE FÉLJ,
NEM HAGYLA
TÉTLENÜL.

JÁNOS MINDEN ALKALMAT
MEGRAGADOTT, HOGY HOZZÁJÁ-
RULJON ELTARTÁSÁHOZ. ELJÁRT
EGY ISMERŐS ASZTALOSHOZ EGY
KIS PÉNZT KERESNI....

A GYALULÁS
MÁR EGÉSZEN JÓL
MEGY. MOST PRÓ-
BÁLKOZZ VALAMI
FINOMABB
MUNKÁVAL.

AZ ISKO-
LÁBAN EGY
NAPON...

OTTHON
FELEJTETTEM A
LATIN KÖNYVET.
HA EZT CIMA
TANÁR ÚR ÉSZRE
VESZI...

AMIKOR TÁRSAI
ÉSZREVETÉK. LÖKDÖS-
NI KEZDTÉK EGYMÁST
ÉS NEVETÉSBE
FOGTAK.

HA! HA!
ÉSZRE
FOGJA
VENNI..

MATEMA-
TIKA? MEGBOCSÁ-
TOK NEKED A JÓ EMLÉ-
KEZŐ TEHETSÉGED
MIATT. IGYEKEZZ,
HOGY MINDIG JÓRA
HASZNÁLD.

MI
TÖRTÉNIK OTT?
JÁNOS,
ISMÉTELD MEG,
AMIT
MONDTAM!

A HIRTELEN BEÁLLT CSENDEN
JÁNOS FELÁLL ÉS A MATEMATIKA
KÖNYVET TARTVA MAGA ELŐTT
SZÓRÓL SZÓRA MEGISMÉTLI
A LATIN SZÖVEGET ÉS
A MAGYARÁZATOT.

BRAVO!
BRAVO!

MI VAN
MÁR
MEGINTE?

EGYIK ÉJJEL AZT ÁLMODTA, HOGY DOLGOZATOT ÍRNAK LATINBÓL. A TANÁR AZT A SZÖVEGET MONDTA, AMIT LE KELLETT FORDÍTANI.

...USQUE AD FINEM...

AMINT FÖLÉBREDT...

LEGJOBB, HA GYORSAN LEÍROM, AMÍG MÉG EMLÉK-SZEM RÁ, ÉS LEFORDÍTOM...

REGGEL AZ ISKOLÁBAN.

DOLGOZATOT ÍRUNK LATINBÓL. ÍRJÁTOKI

EZ AZ A SZÖVEG, AMIRŐL ÁLMODTAM!

JÁNOS GYORSAN ELKÉSZÜLT A DOLGOZATTAL.

TÚL GYORSAN BEADTAD...
NÉZZÜKI
HOZD A PISZKOZATOT IS.

JÁNOS,
HONNAN SZEREZTED
EZT A SZÖVEGET?
A PISZKOZATON RAJTA
VAN AZ A RÉSZ IS, AMIT AZ
UTOLSÓ PILLANTBAN KI-
HAGYTAM, MERT
TÚL HOSSZÚ
LETT VOLNA.

MEG-
ÁLMOD
TAM.

AZ ÁLOM KEVÉSBÉ FONTOS ESEMÉNY AZ EMBEREK ÉLETÉBEN. DE BOSCO JÁNOS ÉLETÉBEN AZ ÁLMOK JELENTŐS SÚLLYAL BÍRTAK.

FOLYTATJUK...

Nevelni és evangelizálni

Mintegy kétszáz - mindenekelőtt a szalézi iskolákban és kollégiumokban dolgozó pedagógusok, valamint a szerzetesek, szalézi munkatársak és számos érdeklődő kísérté figyelemmel október 28-án, pénteken az idei, sorban a tizenkettedik alkalommal megrendezett szalézi pedagógiai konferenciát az Óbudai Kulturális Központ színháztermében. A szalézi rend vezetősége által megfogalmazott Európa Terv központi gondolata Európa újra-evangelizálása, amelynek keretében hazánkban is több szalézi misszionárius érkezett Indiából és Vietnamból, hiszen az újraevangelizálás nálunk is egy igen aktuális feladat, a hitoktatás, a gyerekek nevelése terén folyamatosan szem előtt kell ezt tartani. Oktatást, nevelést, szociális tevékenységet nem lehet különválasztani, a szerzeteseknek éppen ezért nagyon szerteágazó feladatokkal kell megbirkóznia. Az egyházi iskolák nem csak evangelizálnak, hanem hitbeli megerősödést is adhatnak diákjaiknak, éppen ezért meg kell mutatni azokat az értékeket, amiket egy egyházi iskola a családok és fiatalok számára adhat. Erre kaptak útmutatást, számos példát, valamint gondolkodásra késztető ötletet ezen a pedagógiai konferencián a résztvevők.

A konferencia megnyitása és Vitális Gábor tartományi vikárius köszöntője után Kiss-Rigó László, szeged-csanádi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hittani-, Társadalmi Igazságosság-, Kultúra és Tömegtájékoztatás Bizottságának tagja az újra evangelizáció lehetőségeiről beszélt a katolikus iskolákban. Dr. Keszeli Sándor, a Szegedi Gál Ferenc Hittudományi Főiskola docense az újra evangelizáció lehetőségeiről beszélt a tanórákon, és az életben általában. Az ebédszünet után az óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola, a kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium, a szintén kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola és a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola hitoktatói valamint a balassagyarmati Don Bosco Szalézi Kollégium igazgatója beszélt konkrét tapasztalatairól az evangelizálás illetve az újra evangelizálás terén.

A szalézi rend az óvodától kezdve az általános iskolán, a különböző típusú középiskolákon keresztül egészen a főis-

kolai-egyetemi kollégiumig működtet nevelési-oktatási intézményeket, így számukra sem kerülhetők meg a most zajló törvényi változások. Nekik is alkalmazkodniuk kell, ezek a változások rájuk is egyformán vonatkoznak, ezért a konferencia végén dr. Gloviczki Zoltán közoktatásért felelős helyettes államtitkár az új közoktatási törvényről tartott előadását nagy várakozással kísérték. Néhány tévhitet sikerült ugyan eloszlatnia a helyettes államtitkárnak, de a felvázolt jövőkép nem aratott osztatlan sikert a jelenlevő pedagógusok, iskolaigazgatók között, ennek az előadást követő kérdésekben hangot is adtak.

A Szalézi Pedagógiai Konferencián elhangzott előadások anyaga elérhető a www.szaleziak.hu honlapon.

Nevelni és evangelizálni két különböző cselekedet, de a szalézi hagyományban kölcsönösen kiegészítik és gazdagítják egymást. Evangelizálva nevelni és nevelve evangelizálni annyit jelent, mint felajánlani a lehető legjobb üzenetet: Jézus személyét. Új módszereket használva kell Krisztus szószólói lennünk. Meg kell ismernünk a mai világ és a mai fiatalok nyelvét, kultúráját, találkozási helyeit, hogy a konkrét problémákra és helyzetekre megfelelő módon tudjuk Krisztus örök érvényű válaszát adni - mondta a konferencia megnyitójában Vitális Gábor tartományi vikárius.

Kiss-Rigó László

„Az Egyház az elmúlt húsz évben nem fektetett elég hangsúlyt a katolikus pedagógusképzésre. Ez óriási mulasztás, a keresztény pedagógia olyan meghatározó többlet, ami így sokak képzéséből kimaradt.”

Keszeli Sándor

Gloviczki Zoltán

„Az állam szakmai ígéretet tesz az új közoktatási törvénnyel, melynek ellenőrizhetőségét biztosítani kívánja, és fenntartását vállalja.”

A szalézi iskolákban és kollégiumokban dolgozó pedagógusok figyelemmel kísérték az előadásokat.

Németh Ádám írása

Körösbánya 2011

Aki járt már Körösbányán, s szeretné felidézni magában a táborok hangulatát, annak mindenekelőtt a falu robosztus kolostora jelenik meg a szeme előtt. Körösbányán ugyanis a régi, használaton kívüli ferences templom és kolostor szolgál a táborok helyszínéül.

A templom használható, a kolostor lakható, s gyermekkacajjal megtölthető! Idén harmadik éve ugyanis, hogy a tíz éve üresen álló épületbe nyaranta gyermektábor költözik. A gyerekek a Dévai Szent Ferenc Alapítvány bentlakó otthonaiból, a táborszervezők Magyarországról érkeznek. Körösbányán pedig az öreg kolostorban vár minket a Jóisten, és már harmadik éve terít meg nekünk gazdagon - őszinte jóssággal és tiszta örömmel.

Az idei két táborban 26-26 gyermek töltötte velünk egy-egy hetes nyaralását. A gyerekek 3 és 15 év közöttiek, a táborszervezők pedig önkéntes fiatalok, többségükben szalézi kollégisták, akiket összehoztak, hogy – a tábor védőszentjének, Bosco Szent Jánosnak példájára – szeretettel és vidáman akarnak tenni a rászoruló gyermekekért.

A reggelek nekünk, táborszervezőknek sokszor bizony nehezen indultak. Nem úgy a gyerekeknek! Már 7 előtt hallani lehet a folyosó pallóinak dörgését, ahogy valamelyik kicsi végigszalad rajta a mosdó felé, felverve kis társait, akik ekkor nekiindultak, és ugyanezt tették. S ekkor mint az Oroszlánkirályban a gnú-csapat a szavannán, úgy indul meg a gyereksereg reggelente a WC felé. Ilyenkor a szervezők maradéka is, aki addig csak ébredezett, kipattan az ágyból, hiszen a kicsinek még segítség kell a mosdóban és az öltözködéskor. A szervezőcsapat másik, éberebbik fele már a konyhában tüstént-

kedik: a konyhás néni irányításával együtt készítik a reggelit. Más már elment friss kenyérért, megint más a fát vágja, és alagyújt a kályhának, hogy legyen reggel meleg víz. És aki egyik helyen sincs, az épp a forrásnál van, hogy legyen ivóvíz a finom szörpnek vagy a teának a terített asztalnál.

Az étkezés előtt reggeli torna mozgatót át bennünket, reggeli után pedig közös imádság nyitotta meg a napi programot. Dél előtt és délután mindnyájan együtt játszottunk: fürödtünk a Körösben, labdázunk a játszótéren, nagyokat fociztunk, tollasoztunk, izgalmas kalandjátékokon és kézműves napokon küzdöttünk vállvetve egymással és saját kezügyességünkkel.

Esténként a finom vacsorát esti program követte: a gyerekekkel együtt játszottunk, buliztunk, néptáncoltunk, és még a „Ki mit tud?”-on is szerepeltünk. Az esti programot a fürdetés követte. Kettesével igyekeztünk fürdetni a kicsiket, s sokszor inkább ők fürdettek minket, annyit pancsoltak. Egy biztos, mindig különösen kedves és vidám befejező része ez a tábori napoknak! A fürdetés után diafilmet vetítettünk. Igen szép esemény, ahogy a kolostor legnagyobb szobájában egymás hegyén-hátán – elől a legkisebbek, hátrébb a nagyobbak – diafilmet nézünk. Ilyenkor megnyugszik a szervező is... Végignézz a kedves arcokon, és boldogan, megelégedve ölel át két gyermeket, miatt elnyújtózik ölében a harmadik.

A szervezők csapatát a 24 órás, szünet nélküli, közös munka jól összekovácsolta, s a napi feladatok után igen jól esett megköszölni a hűs erdélyi söröket, közben alaposan megbeszélni a napot, s felkészülni a következőre...

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

Róma- Újabb szent a Szalézi Családban -

A Szent Péter téren két másik boldoggal együtt október 23-án XVI. Benedek pápa a szentek sorába emelte Luigi Guanella áldozópapot.

Luigi Guanella 1842-ben született Fraciscio di Campodolcinóban, a Szent Jakab völgyben, Sondrio tartományban. A különleges földrajzi helyzetű föld, amelyen felnőtt, kemény jellemmé formálta: kitartó, állhatatos és áldozatkész lelkületű emberré vált. Mindig is kitűnt nagy hitével, amelyet az egyszerű nép istenfélme gazdagított és táplált, amelyet szegény emberek között élve sajátított el. Tanulmányait a comói Gallio Kollégiumban és más egyházi szemináriumokban végezte. 1866-ban pappá szentelték, és nem sokkal később kinevezték Savogno plébánosának. Közben kapcsolatba került Don Boscóval, aki azonnal megnyerte ifjú szívét. Csodálta a szalézi karizmát és Don Bosco mellett szeretett volna lenni, ezért 1875-ben beállt a szaléziak közé. Csak három évig maradt a szalézi rendben, mert püspöke visszahívta az egyházmegyébe, ő pedig Don Bosco marasztalása ellenére visszatért. Miután a püspök áthelyezte egy idősök számára létrehozott szeretetház vezetői pozíciójába, találkozott néhány orsolyita nővérrel, akiket kongregációba szervezett, melynek célja a fiatalság nevelése volt, elsősorban a legszegényebb és a társadalom peremén élő fiataloké, a lelki betegek és általában a betegek szolgálata, illetve a magukra hagyott idős emberek segítése. Hamarosan létrehozta a kongregáció férfi ágát is, céljaik pedig ugyanazok voltak, a haldoklók támogatására pedig egyesületet alapított. Különböző templomokat és épületeket építtetett a menekültek és kiközösítettek számára.

Don Boscótól szerzett tapasztalataiból nem csupán a fiatalok iránti megkülönböztető szeretetet sajátította el, amely egyébként egész életében elkísérte, hanem az előjárói felé tanúsított áldozatkész engedelmisséget is. 1915. október 24-én halt meg Comóban. Olaszországban rendkívül népszerű az új szent alakja, nemcsak azért, mert két kongregációt alapított, hanem azért is, mert a lehetőségekhez képest választ adott a szenvedő emberiség segélykéréseire.

Dal Covolo-Mocci: Szentek a Szalézi Családban

Szlovákia - Szalézi munkatársak régiós találkozója -

A szlovákiai Rózsahegyen (Ružomberok) zajlott október 14-16. között a Közép- és Kelet-Európa Munkatársi Régiójához tartozó Tartományi Egyesületek képviselőinek találkozója, amelyen a magyar szalézi munkatársakat Ónodi Gábor, egyesületi elnök, koordinátor Molnár-Gál Béla, a kazincbarcikai csoport koordinátora és P. Kukuczka Robert SDB, a kazincbarcikai csoport szalézi delegátusa képviselték. A találkozó fő témája a regionális együttműködés, a kapcsolattartás, az információközlés, valamint szervezeti, módszertani, tartalmi és pénzügyi kérdések voltak.

A munkatársi régió vezetői elfogadták meghívásunkat, így a következő találkozót 2013-ban, a magyar Szalézi Család jubileumi évében Péli-földszentkeresztben fogják tartani.

Ónodi Gábor

Ausztria - Leleplezték Don Bosco szobrát -

A bécsi Don Bosco Haus huszonöt éves évfordulóját október 8-9-én ünnepelték az osztrák fővárosban. A születésnap ajándék egy 1,80 m magas, 100 kg súlyú, bronzból készült szobor, amelyet Paul Mühlbauer szobrászművész készített, aki a torinói gyerekek elképzeléseiből merített ihletet művéhez. Alaposan tanulmányozta a szent korabeli fotóit és még egy cipészt is felkeresett, hogy megtudja, pontosan milyen lábbelit viselhetett Don Bosco. A szobor egyik kezével hívogat, a másikban pedig egy labdát tart, kócos és mosolyog - a szobrász mindezt azzal a szándékkal tette, hogy a szentet vidáman mutassa be, hogy aki látja, jókedvre fakadjon. Lábánál verebket mintázott meg, akiket Don Bosco mondása szerint hagyni kell csiripelni. A műalkotást a bécsi Don Bosco Ház előtti téren állították fel.

presse don bosco.at

A szlovákiai régiós találkozón a magyar szalézi munkatársakat Ónodi Gábor, Molnár-Gál Béla és P. Kukuczka Robert SDB képviselték.

Tudj meg még többet a szaléziakról: www.szaleziak.hu

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Újra szalézi győzelmek a Zászlónk Kupán

Idén szeptember 26-án, szombaton rendezték meg a zuglói MTK pályán a Zászlónk ifjúsági magazin kispályás focitornáját. A nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola focistái ismételten diadalmaskodtak: a fiúk az ifi és a serdülő korosztályban is megnyerték a tornát, ezzel a Szalézi-Irinyi ifi csapata immár harmadik alkalommal nyerte el a kupát, ami így végleg náluk marad. Érdekes megemlíteni, hogy az ifi kategóriában a nyergesújfaluiak a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola csapatával játszották a döntőt. A lányoknál az óbudai oratórium lánycsapata a második helyen végzett, a harmadik helyet pedig a Szalézi-Irinyi Középiskola leánycsapata érdemelte ki.

NYERGESÚJFALU

Látogatás Válaszúton - Ahogy már hírt adtunk róla, 2011 nyarán a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola testvérintézményi megállapodást kötött az erdélyi Kallós Zoltán Alapítvánnyal. Ennek a kapcsolatnak második állomásához érkezünk szeptemberben, válaszüti látogatásunkkal.

Az iskola vezetőivel most az animátorok kis csapata utazhatott, akik nyáron a válaszüti gyerekek egy hetes táboroztatása során nagyon sokat segítettek. Megható és örömteli pillanat volt a találkozás! A hosszú buszozás során a fiatalok karkötőket fontak, egész este a gyerekekkel játszottak, foglalkoztak, s adták át nekik kis

ajándékaikat. Nem csak a kisiskolásokkal, de a volt diákokkal is találkoztunk. Délelőtt műhelymunkák folytak, délután pedig az egyik tanterem festésében, mázolásában segédkeztünk. Persze, volt részünk kirándulásban, pihenésben, a szép Kallós Gyűjteményt is megnéztük, sőt, este közös táncházban ismerkedtünk tovább.

Nehéz a számtalan élményt szavakba önteni, de minden esetre megérezhetjük a közösség erejét, amikor egy-egy templomban imádkoztunk, énekeltünk, vagy Béla atyával misén voltunk egy olyan kicsi kápolnában, ahol a faluban csak nyolc katolikus van. Nagy közösségi élmény volt a válaszüti gyerekek és fel-

nőttek szeretete, ami által megtapasztalhattuk az erdélyi népi kultúra, zene, történelem jelentését.

Köszönjük, hogy mindennek részesei lehettünk! Köszönjük a Don Bosco Alapítvány támogatását és testvérintézményünk felénk megnyilvánulás szeretetét! Reméljük, hogy egyre többen lesznek aktív részesei ennek a kapcsolatnak.

Lux Ambrus igazgató

SZOMBATHELY

Szent Erzsébet Karitás� városi ünnep

Az idei évben november 18-án került megrendezésre a Don Bosco Művelődési Házban a plébániai Don Bosco Karitás� csoport, a szaléziak és az egyházmegyei Karitás� közös ünnepe.

Színvonalas műsor keretében bemutakoztak csoportunk tagjai, animátoraink, plébániánk önkéntesei, az oratóriumba járó gyermekek, valamint a sok segítő, a plébániánkhoz tartozó filiák Karitás� tagjai. Fellépett a sorokmajori Szívhang énekkar is, akik munkájukkal és előadásukkal színesítették a műsorunkat. Az est zárásaként Szent Erzsébet-kenyeret és szentképet osztottunk. Ezúton is köszönjük mindenki önkéntes munkáját!

Brunáskiné Kati és Horváthné Edit

Szombathely - Színdarab Szent Erzsébetről.

Válaszút - A nyergesújfalui animátorok műhelymunkákban vettek részt és az egyik tanterem kifestésében is segédkeztek.

BALASSAGYARMAT

72 óra kompromisszumok nélkül -

A balassagyarmati oratórium idén is bekapcsolódott a „72 óra kompromisszumok nélkül” nevezetű programba október 14-től 16-ig. Lelkes kis animátor csapatunk egy része játéknapot szervezett a gyerekeknek, a másik csapat pedig egy kiadós szemétszedés után ellátogatott a Reménysugár Gyermekeketthonba, majd az idősek otthonába, hogy szürke hétköznapijait kicsit színesebbé tegyük zenéléssel és kedves mosolyokkal. ☺

A játéknap délelőtt 10 órától kezdődött és délután 3-ig tartott. A nap megnyitása után főleg szabad játékra volt lehetőségük a gyerekeknek, amit ki is használtak. Mivel rengeteg fiú oratoristánk van, ezért előszeretettel fociztak a pályán, csocsóztak az emeleten. Természetesen lányokból is meg vagyunk áldva, ezért őket sem hagyhatom ki: sok szép aszfalt-kép született. Délben összehívtuk a kis társaságot és az önkéntesség szépségeiről beszélgettünk, majd egy-két közös játék következett. Miután a szemétszedők is megérkeztek, közösen elfogyasztottuk a finom szendvicseket, kakaót és teát, amiket magunk készítettünk, majd még egy kis szabad elfoglaltságra volt lehetőség. Délután 3 órakor oratóriumunk vezetője, Claudius atya zárta a napot.

A szemétszedésen én magam is részt vettem. Idén a Springa-dombot szemeltük ki célul, hogy minél jobban megtisztítsuk. Tisztán mindenkinek sokkal jobban tetszik, csak a szemétszedés és környezetünk tisztán tartása a mai társadalomban nem számít menőnek... Mindenesetre négy hatalmas zsák hulladékot gyűjtöttünk, sőt, egy Népszabadságba csomagolt elhunyt cicussal is gazdagabbak lettünk.

Délután 2 órára vártak bennünket a Gyermekeketthonba, ahol főleg fogyatékkal élő gyerekek laknak. Mivel a kisebbek éppen aludtak, ezért csak a nagyobbakhoz mehettünk be. Megrendítő volt látni, hogy azok a gyerekek majdhogynem egy idősek velünk, sőt lehet, hogy némelyik idősebb is nálunk. Itt találkoztunk Norbival, Lénával és Beával. Beával nagyon jól elbeszélgettünk, szinte öntötte magából a szót. Egy közös színezés után azonban el kellett hogy köszönjünk egymástól, de megígértük, hogy legközelebb is jövünk.

A gyerekek után az idősek otthonába látogattunk. Egy szép kis gitáros műsorral kedveskedtünk nekik, aminek nagyon örültek. Az énekek után szentképet osztottunk, amin Szent Erzsébet volt, ami azért érdekes, mert az igazgatónő elárulta, hogy novemberben az intézmény felveszi Szent Erzsébet nevét.

Úgy érzem idén is sikerült tartalmasan bekapcsolódnunk ebbe a programba. Nekem nagyon tetszett az egész nap, remélem jövőre kétszer ennyien leszünk és kétszer több jót tudunk majd tenni a környezetünkért és embertársainkért. ☺

Pribeli Dorina

Temetőlátogatás - A balassagyarmati animátorokkal mindenszentek ünnepe alkalmából október 29-én délelőtt gyülekeztünk az oratóriumban és együtt indultunk el a temetőbe. Az elhunyt szalézi atyák sírjához látogattunk el. A síroknál minden résztvevő meggyújtott egy-egy mécsest, utána pedig visszamentünk az oratóriumba és gesztenyepürét ettünk, ezzel emlékeztünk Don Bosco egyik csodatételére, amelyben egy hasonló temetőlátogatás után sült gesztenyét oszt a gyerekeknek. Látni, hogy a gesztenye fogyni kezd, még mindig ugyanolyan nagy adagokat oszt, mint addig, de a gesztenye nem fogy el, sőt még marad is belőle, úgy, hogy minden gyereknek jutott. Ezt a történetet egy közös ima kíséretében olvastuk fel, majd elbúcsúztunk egymástól.

Rostás Tamara

EGER

Lelkigyakorlat a szeretetről - Az egri Segítő Szűz Mária Leánykollégium idén is megrendezte őszi lelkigyakorlatát az ott lakó diáklányok számára. A lelki és szellemi fölfrissülésre október harma-

Animátor ígérettétel Balassagyarmaton

A Bosco Szent János templomban november 6-án gitáros mise keretében öt fiatal tett ígéretet, hogy Don Bosco lelkiségét szem előtt tartva segítik az oratórium közösségét. Kovács Márton, Simon Anna Dorottya, Oltvölgyi Nóra, Rostás Tamara és Pribeli Dorina két éves képzés gyümölcseként kapta meg az animátorságot jelképező narancssárga kendőt. Gratulálunk nekik!

Eger - A kollégium 106 lakója közül 87-en vettek részt a lelkigyakorlaton.

dik hétvégéjén, 14-től 16-ig került sor. A lelkigyakorlaton 87 lány vett részt. A szeretetet és annak megnyilvánulásait a hit, a párkapcsolat és a család fogalmainak segítségével értelmezhetjük. A szeretet úgy jelenik meg, mint egy éltető erő, melyet Istentől ajándékba kaptunk, ami mennyiségileg nem mérhető, viszont Szent Pál szerint önfeláldozó és végtelen.

A különböző előadásokon keresztül, melyeket Elvira Hervayová nővér, és Andrásfalvy János szalézi atya tartottak, lehetőséget kaptunk a szeretet újraértelmezésére. Arra a szeretetre, amely feltétlen és soha meg nem szűnő, megjelenik az emberi kapcsolatokban, de igazán a családban teljesedik ki. Roboz Etelka nővér és Gamon Ewa nővér is nagyon

Újpest-Megyeren ünnepélyes keretek között november 6-án a 9 órai szentmisén került sor öt fiatal: Barsi Annamária, Bogdányi Judit, Laczkó Sándor, Trembecki József és Papp Tália animátori ígérettételére. Az ígérettel megerősítették eddigi szolgálatukat, amit két éves szorgos munka és felkészülés előzött meg. Ők azok a fiatalok, akik animátorként aktív szerepet kívánnak vállalni a Katolikus Egyház életében, és abban, hogy szalézi szellemében, Don Bosco példája szerint segítsék az atyákat a fiatalok vezetésében, nevelésében, a lelkek megmentésében. Imádkozzunk értük, hogy ezt a küldetést kitartóan és minél hatékonyabban végezhessék! *Tóthné Hencz Györgyi*

sokat tettek a lelkigyakorlat sikeréért. Az előadások után minden nap volt lehetőségünk arra, hogy a kis csoportokban átbeszélhessük, azt, amit hallottunk. Minden egyes foglalkozás alkalmával részletesebben tárgyaltuk az adott témát személyes példákon és eddigi tapasztalatainkon keresztül.

A lányok nyitottak és érzékenyek voltak minden témára, de a párkapcsolat, és az igaz szerelem megtalálása volt a legnépszerűbb. Ez nem is olyan meglepő, hiszen mindannyian abban a korban vagyunk, amikor vágyunk egy olyan komoly párkapcsolatra, melyben felfedezhetjük az igaz szerelmet. A színes programok közepette még egy olyan filmet is megnézhattunk, ami mindenkit megérintett. A címe Séta a múltban. A film egy világi életet élő fiúról, és egy vallását megélő, szolid lány szerelméről szólt, arról, hogy hogyan változott meg a fiú élete a lány által, és szerelmük gyümölcse hogyan lett egy életre szóló ajándék. Igaz, a film tragikusan végződik, de a hatása annál nagyobb volt. Mindezek mellett gyónási lehetőség is volt, négy atya is a rendelkezésünkre állt, így azok is, akik nem vagy csak ritkán gyónnak, alkalmat kaptak a teljes lelki megtisztulásra.

Minden lelkigyakorlatnak megvan a maga adománya, ami által lelki fejlődésünk egy újabb szakaszába léphet. Ez a három nap után világosabban és tisztábban látjuk életünk értelmét!

Vincze Jolán

KAZINCBARCIKA

Nagy kaland Szlovákiában - Izgalmasnak ígérkező túrát szervezett Kiss István tanár úr, a kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium túraszakosztályának vezetője november másodikán a szlovák hegyekbe. A kalandra vágyó diákokat három tanár és Andrásfalvy János atya kísérte el.

Reggel már 6 órakor gyülekeztünk az iskola előtt, feledve, hogy szünet van. A 150 km-es út gyorsan és jó hangulatban telt el, már 9 órakor megérkeztünk a túránk indulási helyére, a Szlovák Paradicsomban található Podlesokba. A viszontlátás reményében néztünk a parkoló autóbuszunkra, nem is sejtve mennyire fáradtak leszünk az újbóli találkozáskor.

A csúcsig vezető szakasz a Sucha Bela szurdok és patak völgy volt, mely 4 km, de 400 m-es szintemelkedéssel. A csúcsot a jó idő ellenére sejtelmes ködfelhő takarta. Titkát csak azoknak tárja fel, akik a sziklával és vizes akadályokat leküzdvé a meredek falakat létrák és hidak segítségével megmásszák. Sokan vizesek lettek, mások szikláról csúsztak vissza, de a csodálatos völgy sziklái,

A kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium túrázói a szlovák hegyekben

vízesései kárpótolta minket minden fáradságért. Túránk legnehezebb szakasza ez volt. Szinte országútnak tűnt az az erdei út, amely Klastoriskohoz vezetett. Itt a hely nevének megfelelően egy régi klastrom volt, ahol végre megpihenhettünk. Az egykori némasági fogadalmat tett karthauzi szerzetesek példáján felbuzdulva egyik iskolatársunk is másfél órán keresztül bírta a szótlanyságot. A turistaház, ahol enni szerettünk volna zárva volt, de mindenki táskájából előkeölt az otthoni túlélőcsomag. Rövid pihenő után a Hernád áttörésénél indultunk vissza. Ez az út sok meglepetést tartogatott. Sziklába erősített tálcákon lépdeltünk, nem kevés izgalommal. Mesebeli tájkép tárult eléink sziklával, csodálatos növényzettel. Végre ismerős szerkezet tűnt fel a parkolóban: a buszunkhoz érkeztünk.

Csodálatos élményekkel gazdagodva érkeztünk vissza iskolánk parkolójába. A veszélyesnek tűnő túrán biztonságban érezhettük magunkat tanáraink és János atya oltalma alatt.

Vasas Anett és Tamás Judit

MOGYORÓD

Pingpong bajnokság - Immár tizenkettedik alkalommal került megrendezésre november 12-én a hagyományos Falka József "kántoratya" pingpong bajnokság a mogyoródi oratóriumban. Már az elmúlt évben is köszönthettünk - a mogyoródi fiatalok nevezése mellett - Óbudáról, Újpestről és Balassagyarmatról érkező oratoristákat, ám ezúttal még Szombathelyről is fogadhattunk vendégeket. A versenyt déltájban egy rövid megemlékezés gazdagította, melyben Babicz Mária tanárnő közreműködésével, személyes élményein keresztül idézhettük fel Falka József kántoratya kedves emlékét.

Az ötven versenyző három kategóriában mérte össze tudását. A döntők lejátzását követően derült ki, hogy mind a három aranyérem elkerült Mogyoródról, a kupákkal együtt. A győztes a hölgyeknél ismételten Máriás Nikol lett Óbudáról, a fiúknál Muzsik Dávid Újpestről, a juni-

or/felnőtt kategóriában pedig Rajos Máté Szombathelyről.

Köszönjük a szalézi munkatársak és animatorok munkáját. Nekik köszönhető, hogy a nagyszámú versenyző és kísérőik - mintegy száz fő - nem maradt étlen-szomjan, és zökkenőmentesen zajlott a sok mérkőzés. Külön köszönet a 29. sz. Coop áruház vezetőjének, Pásztorné Marikának az évek óta tartó rendszeres tá-

A Salesianum csapatának sikere a Vándor Kupán

A nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola meghívásos focikupáját október 22-én tartották. A Vándor József dorogi születésű kubai szalézi misszionáriusról elnevezett kupát az óbudai főiskolai kollégium csapata vihette haza. Benediktbeuern szalézi iskolájának csapata sajnos nem tudott eljönni, a nyertesek mellett a házigazda Szalézi-Irinyi csapata, a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola és a szintén kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium csapata vett részt. Szép játékot élvezhettünk!

ért és Kovács Marika néninek, ezúttal is sok finom süttel örvendeztetett meg mindannyiunkat. A három dobogós hölgy még egy csodálatos virággal is gazdagabb lett, Horváthné Piroskának köszönhetően. Gratulálunk a nyerteseknek - és mindenkit szeretettel várunk jövő áprilisban a soron következő csocsó bajnokságra!

A szervezők

P. Schmidt Mihály SDB (1906-1979)

A szombathelyi gyönyörű szép templomunkat mindig megcsodáljuk és szeretettel gondolunk azokra a szalézi atyákra, akik itt éveken át apostolkodtak. A templom kriptájában nyugszik Ádám László, az építő és első plébános, de itt nyugszik Schmidt Mihály atya is, aki ennek a templomnak volt hosszú évekig a karnagya. Méltó, hogy tiszt-

ni akarta.

Felszentelése után Esztergomtáborba küldték a „fiúk városába”, ahol nagy teret kapott a zenei élet kiterjesztésére. A fiatalok többször is felléptek Esztergomban, Dorogon, Budapesten, sőt még a rádióban is. Elöljárói óhajára elvégezte a Zeneművészeti Főiskolán az egyházi karnagyképzőt. Szombathelyen mind a templomban, mind

a kultúrteremben bőséges tér kínálkozott a zenei élet kiterjesztésére.

1946-ban az akkor már működő ifjúsági kórus mellé felnőttekkel kibővített vegyes kart és zenekart szervezett Szalézi Kórus névvel. Ez volt Szombathely legnagyobb létszámú egyházi ének- és zenekara. Tagsága hivatásos zenészekből és műkedvelőkből toborzódott.

Schmidt Mihály érdeme – írja Szigeti Kilián –, hogy akkor tudott nagy létszámú kórust és zenekart szervezni, amikor Szombathely többi templomában a zenei élet hanyatlásnak indult. Meg kell említeni Schmidt Mihály felejtethetetlen érdemét a szórakoztatva nevelő előadások rendezése terén is. Megvalósította Don Bosco pedagógiai jelmondatát: Legyetek vidámak, tegyétek, amit akartok, csak Istent meg ne bántsátok!

Egész életében fel akarta vidítani a megkeseredett embereket. Miután itthon nem működhetett papként és szerzetesként, mint nyugdíjas Grazban vállalt zenei munkát a szalézi ipari iskolában. Szinte csak meghalni jött haza. Az osztrák tartományfőnök meghatva fejezte ki háláját a munkásságáért. Mint mondta: „A humor és az öröm embere volt, igazi szalézi”.

1979. február 22-én dr. Fábián Árpád megyéspüspök temette és vett búcsút tőle több pap és szalézi atya jelenlétében. A templom kriptájában nyugszik a haláláig dolgozó, vidám, örömet sugárzó rendtársunk Schmidt Mihály atya. Amikor a szombathelyi altemplomban felkeresem a sírját szinte mindig előttem van mosolya és mindig hallom vidám énekét

Fájdalommal tudatjuk, hogy Farkas Vendelné Rózsika, szalézi munkatárs nagy türelemmel viselt súlyos betegség után, november 3-án, szentségekkel ellátva, visszaadta lelkét Teremtőjének.

Rózsika egyszerűen csak tette a dolgát, családjának és mások szolgálatának szentelte életét. Gyermekeit, unokáit jóra, szépre, és hitre nevelte, férjét évekig szeretettel ápolta. Munkája mellett évekig vállalt önkéntes ápolói munkát egy kórház gyermekosztályán. Részt vett a plébánia közösségi életében, szívesen járt templomunkba, lelkigyakorlatokra, tagja volt a Rózsafüzér Társulatnak. Élete utolsó hónapjaiban példát adott a kereszthordozásról, megbékélve, türelemmel, szeretettel ölelte magához. Imádkozzunk lelki üdvéért! Nyugodjék békében!

Karácsonyi könyvajánló

Színezd ki az Ígért Földjét, rajzold le Noé bárkájának utasait, kövesd a napkeleti bölcsek útját! A gyerekeknek szóló asztali naptár 365 napon keresztül játékos, szórakoztató feladatokkal vezet végig a Biblián.

365 oldal, spirálozott, naptártartóval, ára: 2700 Ft

Kapható a Don Bosco Kiadónál

Tel.: +36-20-320-7373

telettel emlékezzünk rájuk, így most különösen „karnagy úrra”.

Schmidt Mihály 1906. december 20-án született Dorogon. Mint fiatal fiú ismerkedett meg a szaléziakkal Pélifyőldszentkereszten. Hlond Ágoston tartományfőnök, a későbbi lengyel bíboros, primás-érsek vette fel Don Bosco magyar fiai közé jelöltnek 1918-ban. Pélifyőldszentkereszten, majd Nyergesújfalunk volt jelölt. A noviciátust 1922-23-ban végezte el. A kiváló, tehetséges fiú tanulmányai mellett minden szabad idejét a zenetanulásra fordította. A zenekarban már akkor azon a hangszeren játszott, ahol éppen hiányt kellett pótolni. 1927-31-ig teológiai tanulmányait Torinóban végezte. Itt ismerkedett meg a nagyszerű szalézi karnaggyal Giovanni Papellával. Ő lett a példaképe, és mindenben utánoz-

Karácsonyi történet Bruno Ferrero tollából

Az asztalos műhelye

Volt egyszer, nagyon régen egy kis faluban egy asztalosműhely. Egy szép napon, mialatt a mester távol volt, a szerszámok nagy tanácskozást tartottak. Az ülésen hosszú és élénk, helyenként már-már szenvedélyes vita zajlott. Arról folyt a szó, hogy a szerszámok tiszteletreméltó közösségéből néhány tagot ki kell zárni.

Egyikük így vette magához a szót:

- Ki kell zárunk Fűrész nővérünket, mert harap és csikorgatja a fogait. Az övé a föld legharapósabb természete.

Egy másik közbeszólt:

- Nem tarthatjuk magunk között Gyalu húgunkat: éles és szórszálhasogató természete van, megtépáz mindent, amihez csak hozzáér.

- Kalapács bátyáknak – protestált egy másik – nehéz és erőszakos természete van. Mondhatnánk, egy verőlegény. Kiállhatatlan, ahogy állandóan csak üt-ver, mindenkinek az idegeire megy. Zárjuk

ki!

- És a Szögek? Hát lehet együtt élni ilyen szúrós népséggel? Tűnjenek el! És Reszelő meg Ráspoly is! Velük élni egyenlő az állandó viszálykodással. És kergessük el Smirglit is, aki élete egyetlen értelmének tartja, hogy jól összekarmolja, akit legközelebb talál!

Így vitatkoztak, egyre ellenségesebben az asztalos szerszámai. Mindenki egyszerre beszélt. A Kalapács ki akarta zárni a Reszelőt és a Gyalut, ezek a maguk részéről a Szögek és a Kalapács kizárása mellett kardoskodtak, és így tovább. Az ülés végére mindenki kizárt mindenkit.

A gyűlésnek egy csapásra véget vetett az asztalos visszatérése. Mindegyik szerszám elhallgatott, amikor a munkaasztalhoz látták közeledni a mestert. Az ember fogott egy deszkát és elfűrészelte a harapós Fűrészszel. Legyalulta a Gyaluval, aki mindent megtépáz, amihez csak hozzáér. Rögtön ezután sorban akcióba lépett Re-

szelő nővér, aki durva sebeket ejt, majd az érdes nyelvű Ráspoly nővér és a karcos-karmolós Smirgli hűgocskája is.

Az asztalos ezután a szúrós természetű Szög fivéreket, majd az ütő-verő Kalapácsot vette a kezébe.

Valamennyi csúf természetű szerszámát arra használta fel, hogy egy bölcsőt fabrikáljon. Egy gyönyörű bölcsőt, egy megszülető gyermek befogadására.

Az Élet befogadására.

Illusztrációk: Tremmelné Hudik Katalin

**„Színezd újra!” - Animátor
találkozó Nyergesújfalun**

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 5000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor

A címlapon: Adventi-karácsonyi kollázs

Készült a Szalézi Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.